

[J. S. Foget.]

vidende om, at nogen af hans Folk har faaet Socialhjælp, samtidig med at de arbejdede hos ham, og han har sagt, at det har han aldrig anet noget som helst om, og det tror han ikke paa. Jeg kan ikke benægte, at Statsministerens Udtalelse før er rigtig, men jeg kan sige, at Winther har givet de Lønninger, som Arbejdsanvisningskontoret i Aalborg har forlangt, og at man saa fra Socialudvalget i Aalborg har ment, at det var rigtigt at supplere disse Lønninger med en Socialunderstøttelse, kan dog ikke lægges Winther til Last; det er dog kun et Forsøg paa at lave mere ud af Sagen, end der i Virkeligheden er, for jeg tvivler paa, at der er ret mange andre Socialudvalg end netop det i Aalborg, der vilde have fundet det opportunt at give Socialhjælp, naar en Mand tjener sin Kost og sin Løn ved sit Arbejde. Her er ikke givet nogen Underpris, her er givet den Pris, der er gældende for Arbejdsanvisningskontoret i Aalborg, og den Pris, som enhver Landmand i Aalborg-Eggen giver. Det vil altsaa efter Statsministerens Mening være ensbetydende med, at hver eneste Mand, som faar Arbejde gennem Arbejdsanvisningskontoret i Aalborg, ogsaa skulde være berettiget til at faa Socialhjælp.

Hvad angaar Paastanden om de lave Lønninger, en Paastand, som særlig er fremført af „Social-Demokraten“ i København og senere grebet af den Presse, som skal arbejde for denne Opfattelse Landet over, maa jeg maaske have Lov til at fremføre et Bevis for Urigtigheden deraf. Jeg tager „Nordjyllands Social-Demokrat“. Dette Blad, som hører hjemme deroppe paa Eggen og har nøje Kontakt med de Folk, det her drejer sig om, maa dog vide bedre Besked end „Social-Demokraten“ i København, og det skriver den 15. Oktober:

„Og naar det hele kommer til Stykket, har der ene og alene været Spørgsmaalet om, hvorvidt Proprietær Winther vilde gaa med til at underskrive en Overenskomst med Landarbejderforbundet paa Grundlag af de Lønninger, Proprietæren tilnærmelsesvis gav i Forvejen. I Virkeligheden var der fra Proprietærens Side kun Tale om et Pennestrøg. Det vilde ikke betyde en Øre mere eller mindre for ham.“

Det er altsaa Organet for Aalborg, „Social-Demokraten“ deroppe, som dog maa være bedre orienteret end Hovedstadspressen og de Fagforeningsledere, der, som Ministeren sagde, ikke kan gaa nærmere ind paa Sagen,

men maa nøjes med kun at beskæftige sig med de Oplysninger, man har kunnet faa andre Steder fra.

Maa jeg hertil føje, at da de fire Mand den 7. Juli forlod Arbejdet, blev de spurgt, om de var utilfredse med at være paa Gaarden. Hertil svarede de, at de ikke havde noget at klage paa, men at de tre havde faaet Ordre af deres Organisation til at forlade Arbejdet, og at den fjerde ikke turde blive efter det, man fra Organisationens Side havde foreholdt ham. Maa jeg som det bedste Bevis af alle pege paa, at da de fire Mand den 7. Juli om Morgen havde forladt Arbejdet, stillede der fire nye i deres Sted den samme Aften, og da Strejkevagten truede de to af disse til ogsaa at forlade Arbejdet, stillede der omgaaende to nye i deres Sted. Dette var i Landbrugsarbejdets Højsæson, hvor adskillige Landmænd døde med at faa Arbejdskraft nok, men hvor Winther kunde faa alle dem, han havde Brug for. Dette turde være et uafviseligt Bevis for, at Arbejdsforholdene paa Gaarden er af de allerbedste. Winther har, trods Fagforeningernes Forsøg paa at standse Arbejdet paa Gaarden, ikke en Dag til Ende manglet Arbejdskraft.

Under Forligsforhandlingerne med Winther gik Fagforeningens Repræsentant saa vidt, at han erklærede over for Winther, at det slet ikke var noget Lønsørgsmaal, men et Principspørgsmaal, det gjaldt. Han forlangte først, at Winther skulde underskrive en Overenskomst, derefter, at han skulde gaa med til en Protokolunderskrift, og endelig blot, at han skulde afgive en mundtlig Erklæring om, at han vilde forhandle med Organisationen i Tilfælde af Konflikt, i Stedet for med sine egne Folk. Selvfølgelig sagde Winther nej hertil.

Efter at vor Forespørgsel var stillet her i Tinget, har 2 af de 3 organiserede Daglejere indsendt en Artikel til forskellige Aalborg-Blade, hvori de først citerer vor Forespørgsel og derefter bl. a. skriver:

„Vore Løn- og Arbejdsforhold var af en saadan Art, at vi fandt dem ganske utaalelige“;

og vi hørte jo ogsaa et Citat fra Statsministeren om, at allerede den 3. April skulde der være klaget over disse „utaalelige Arbejdsvilkår“. Det er altsaa et Par svære Helte, disse to Herrer! Medens de arbejdede paa Gaarden, havde de intet at klage over, ved Arbejdsnedlæggelsen afgav de Erklæring om, at de var tilfredse med Arbejdsforholdene, men at de havde faaet Ordre